
Resums

El Govern local en el nou Estatut d'autonomia de Catalunya

L'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006 aporta novetats rellevants que poden permetre superar algunes de les limitacions fins ara existents respecte de la regulació del Govern local, de la garantia de la seva autonomia i de la seva relació amb la Generalitat i amb l'Estat. Per una banda, s'incorpora una regulació substantiva de l'organització territorial de la Generalitat molt més detallada i, en particular, de la posició del municipi i de les altres entitats locals en el conjunt de les institucions de Catalunya, de manera que es permet desplaçar l'aplicació de les bases estatals en allò que sigui específic de Catalunya, en virtut de l'Estatut. Entre altres aspectes, s'hi inclou la garantia d'unes competències locals, així com la participació política del govern local en l'elaboració de les lleis que l'afecten.

A més a més, la regulació de les competències que assumeix la Generalitat en les matèries d'organització territorial i de règim local es fa amb un grau de determinació més ampli i detallat, de manera que permet garantir un contingut funcional i material de més nivell que el que fins ara era possible.

Quant a les finances, una específica regulació de les finances dels governs locals incorpora elements nous de garantia de l'autonomia i de la suficiència financeres a nivell estatutari.

En definitiva, amb l'Estatut de 2006, la Generalitat assumeix ara més protagonisme en la relació amb els governs locals de Catalunya, i alhora, aquests troben en l'Estatut més garantida la seva autonomia.

Perspectives de l'organització territorial local a Catalunya

A la VII legislatura es van iniciar dues vies per a la reforma de l'organització territorial local de Catalunya: l'elaboració del text d'una proposició de llei per part d'una ponència conjunta dels grups parlamentaris, i la constitució, en el si del Govern, de la Comissió d'Organització Territorial de Catalunya, formada per tres consellers, i presidida pel de Relacions Institucionals i Participació.

La primera via no va arribar a desenvolupar-se; en canvi, la segona sí: l'esmentada Comissió va redactar, després d'un debat intens i fructífer, unes *Bases per a l'organització territorial de Catalunya*, que havien de ser sotmeses a consulta pública i, posteriorment, s'havien de redactar els avantprojectes de llei corresponents. La fi sobrevinguda de la legislatura ho va impedir, i el document no es va arribar a aprovar.

Aquestes *Bases* donaven unes orientacions bastant clares pel que fa a allò que havien de ser les vegueries, les comarques i l'Àrea Metropolitana de Barcelona. En gran part,

però molt més sintèticament, és clar, això ha estat recollit al nou Estatut d'autonomia de Catalunya. Un dels trets essencials del nou Estatut és que introdueix els consells de vegueria com a substituïts de les diputacions, i indica el camí a seguir per modificar les províncies per adaptar-les a les vegueries.

Una de les aportacions principals de la nova organització territorial de Catalunya ha de ser la implantació de les vegueries com a marc territorial comú per a totes les administracions.

Els documents programàtics del Govern (Entesa Nacional pel Progrés, discurs d'investidura del president, Pla de Govern, etc.) inclouen la nova organització territorial tant en els objectius com en les actuacions.

Les iniciatives que s'emprenguin a la VIII legislatura, siguin exclusivament en seu parlamentària, o bé a iniciativa del Govern, no haurien de prescindir de tot aquest camí, iniciat per la Comissió d'Organització Territorial de Catalunya, plasmat en l'Estatut i previst en els documents programàtics.

El món local i el Parlament de Catalunya

El nou marc jurídic creat arran de l'aprovació i l'entrada en vigor de l'Estatut de Catalunya de 2006 es replanteja la interpretació de l'article 149.1.18 de la Constitució espanyola de 1978 en què s'atribueix a l'Estat la competència de les bases del règim jurídic de les administracions públiques. La concreció de l'autonomia local en el nou Estatut comporta un pas de progrés per al reconeixement dels ens locals com a agents articuladors del territori. La novetat aportada per l'article 84 de l'Estatut garanteix un mínim d'autonomia local. Aquesta autonomia, que ha estat proclamada arreu mitjançant la Carta d'autonomia local i que va ser ratificada per l'Estat espanyol, no havia estat concretada fins ara d'una manera clara i amb el rang estatutari que la norma catalana li atorga. La significació d'aquest reconeixement comporta haver de donar un nou sentit a les interpretacions que el Tribunal Constitucional havia fet fins ara en relació amb les competències locals a Catalunya.

Una de les novetats importants que inclou l'Estatut de 2006 és la creació del Consell de Governos Locals de Catalunya. Aquest és un òrgan que ha de ser escoltat en les tramitacions d'iniciatives parlamentàries que afectin de manera específica les administracions locals. Si bé el Consell hereta part de les tasques que la legislació reservava a la Comissió de Govern local, aquest nou òrgan s'insereix en la tramitació parlamentària; per tant, no està únicament subjecte a l'informe previ, sinó també a l'informe durant la tramitació. Aquest és un òrgan format només per ens locals i la seva presidència correspon, per tant, a un membre d'una corporació local. Se supera la paritat imposada en la Comissió de Govern local de Catalunya, per a la creació d'un òrgan local, interlocutor amb les institucions de la Generalitat de Catalunya.

La necessària presència dels municipis en l'activitat parlamentària

Les reformes legals successives en aquest moment històric que vivim, marcat pel futur desplegament de l'Estatut, tenen com a denominador comú la presència creixent dels municipis en l'organització de l'estructura institucional del país. La transcendència d'aquest canvi fa que a la Federació de Municipis de Catalunya pensem que ara comença una nova manera d'entendre les relacions entre l'Estat autonòmic i el govern local, que haurà d'estar marcada per la col·laboració institucional.

L'Estatut integra els ajuntaments dins el sistema institucional de la Generalitat, igual que hi són presents el Govern, el Parlament i les altres institucions. És en aquest pla d'igualtat que crec que hem de poder participar, amb el rol polític que ens correspon com a representants locals, en les diverses institucions de la Generalitat. També en el Parlament.

I el primer pas en aquest reconeixement institucional de la realitat municipalista ha de ser la creació del Consell de Governos Locals. D'aquesta manera, podrem fer realitat l'acció conjunta de totes les administracions en les polítiques públiques per a la millora de la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Resumits

Eth Govèrn locau en nau Estatut d'autonomia de Catalonha

Er Estatut d'autonomia de Catalonha de 2006 apòrte nauetats considerables que pòden permèter superar quauques ues des limitacions existents enquia aué en relacion damb era regulacion deth Govèrn locau, deth gatge dera sua autonomia e dera sua relacion damb era Generalitat e damb er Estat. Per un costat, s'incorpòre ua regulacion substantiva dera organizacion territoriala dera Generalitat fôrça mès detalhada e, en particular, dera posicion deth municipi e des autes entitats locals en conjunt des institucions de Catalonha, de manèra que se permet de desplaçar era aplicacion des bases estataus en çò que sigue especific de Catalonha, en vertut der Estatut. Enter d'auti aspèctes, se i includís eth gatge d'ues competències locals, atau coma era participacion politica deth govèrn locau ena elaboracion des leis que i tanhen.

Ath delà, era regulacion des competències assumides pera Generalitat enes matèries d'organizacion territoriala e de règim locau se hè damb un grad de determinacion mès ampli e detalhat, de manèra que permet de garantir un contengut foncionau e materiau de mès nivèu que çò que enquia ara ère possible.

En çò que tanh as finances, ua especifica regulacion des finances des govèrns locals incorpòre elements nauis de garantia dera autonomia e dera sufisença financères a nivèu estatutari.

En definitiva, damb er Estatut de 2006, era Generalitat assumís ara mès protagonisme ena relacion damb es govèrns locals de Catalonha, e ath temps, aguesti trapen en Estatut mès garantida era sua autonomia.

Perspectives dera organizacion territoriala locau en Catalonha

Ena VII legislatura s'inicièren dues vies entara reforma dera organizacion territoriala locau de Catalonha: era elaboracion deth tèxte d'ua proposicion de lei per part d'ua ponència conjunta des grups parlamentaris, e era constitucion, laguens deth Govèrn, dera Comission d'Organizacion Territoriala de Catalonha, formada per tres conselhèrs, e presidida peth de Relacions Institucionaus e Participacion.

Era primèra via non s'arribèc a desvolopar; per contra, era dusau òc: era Comission mentada redigic, dempús d'un debat intens e fructifèr, ues Bases entara organizacion territoriala de Catalonha, qu'auien d'èster sometudes a consulta publica; posteriorament, s'auien de redigir es avantprojèctes de lei corresponents. Era fin sobrevenguda dera legislatura ac empedic, e eth document non s'arribèc a aprovar.

Aguestes Bases dauen ues orientacions fòrça clares en çò que tòque ad aquerò qu'auien d'èster es vegueries, es comarques e er Airau Metropolitan de Barcelona. En grana part, mès fòrça mès sinteticament, segur, açò a estat recuelhut en nau Estatut d'Autonomia de Catalonha. Un des trèts essenciaus deth nau Estatut ei qu'introdusís es conselhs de vegueria coma substituïts des deputacions, e indique eth camin a seguir entà modificar es províncies entà adaptar-les as vegueries.

Ua des aportacions principaus dera naua organizacion territoriala de Catalonha a d'èster era implantacion des vegueries coma marc territoriala comun entà totes es administracions.

Es documents programatics deth Govèrn (Entesa Nacional de Progrés, discors d'investidura deth president, Plan de Govèrn, eca.) includissen era naua organizacion territoriala autan enes objectius coma enes actuacions.

Es iniciatiues que s'emprenen ena VIII legislatura, siguen exclusivaments en sedença parlamentària o ben a iniciatiua deth Govèrn, non auràn de prescindir de tot aguest camin, iniciat pera Comission d'Organizacion Territoriala de Catalonha, exprimit en Estatut e previst enes documents programatics.

Eth mon locau e eth Parlament de Catalonha

Eth nau marc juridic creat a compdar dera aprobacion e era entrada en vigor der Estatut de Catalonha de 2006 se replantege era interpretacion der article 149.1.18 dera Constitucion espanhòla de 1978 en qué s'atribuís ar Estat era competència des bases deth regim juridic des administracions publicques. Era concrecion dera autonomia locau en nau Estatut compòrte un pas de progrés entath reconeishement des entitats locals coma agents articuladors deth territòri. Era nauetat aportada per article 84 der Estatut garantís un minim d'autonomia locau. Aguesta autonomia, qu'a estat proclamada pertot per mejan dera Carta d'autonomia locau e que siguec ratificada per Estat espanhòu, non auie estat concretada enquia ara d'ua manèra clara e damb eth rang estatutari qu'era norma catalana li autrege. Era significacion d'aguest reconeishement compòrte auer de dar un nau sens as interpretacions qu'eth Tribunau Constitucionau auie hèt enquia ara en relacion damb es competències locals en Catalonha.

Ua des nauetats importantes qu'includís er Estatut de 2006 ei era creacion deth Conselh de Govèrns Locaus de Catalonha. Aguest ei un organ qu'a d'èster escotat enes tramitacions d'iniciatiues parlamentàries qu'afecten de manèra especifica as administracions locals. Se ben eth Conselh herete part des prètzhèts qu'era legislacion reservaua ara Comission de Govèrn Locau, aguest nau organ s'inserís ena tramitacion parlamentària; per tant, non ei unicament subjècte ar informe prealable, mès tanben ar informe pendent era tramitacion. Aguest ei un organ format sonque per entitats locals e era sua presidència correspon, per tant, a un membre d'ua corporacion locau. Se supèr era paritat impausada ena Comission de Govèrn Locau de Catalonha, pera creacion d'un organ locau, interlocutor damb es institucions dera Generalitat de Catalonha.

Era presència necessària des municipis ena activitat parlamentària

Es reformes legaus successives en aquest moment istoric que viuem, mercat peth futur desplegament de l'Estatut, an coma denominador comun era presència creishenta des municipis ena organizacion dera estructura institucionau deth país. Era transcendència d'aquest cambi hè qu'ena Federacion de Municipis de Catalonha pensem qu'ara comence ua naua manèra d'entèner es relacions enter Estat autonomic e eth govèrn locau, qu'aurà d'estar mercada pera collaboracion institucionau.

Er Estatut intègre as ajuntaments laguens deth sistèma institucionau dera Generalitat, parièr a com i son presents eth Govèrn, eth Parlament e es autes institucions. Ei en aquest plan d'egalitat que creigui mos cau poder participar, damb eth ròtle politic que mos correspon coma representants locals, enes diuèrses institucions dera Generalitat. Tanben en Parlament.

E eth primèr pas en aquest reconeishement institucionau dera realitat municipalista a d'èster era creacion deth Conselh de Govèrns Locaus. D'aguesta manèra, poderam hèr realitat era accion conjunta de totes es administracions enes politiques publiques entara melhora dera qualitat de vida des ciutadans e ciutadanes de Catalonha.

Resúmenes

El gobierno local en el nuevo Estatuto de Autonomía de Cataluña

El Estatuto de Autonomía de Cataluña de 2006 aporta novedades relevantes que pueden permitir superar algunas de las limitaciones que había hasta ahora respecto de la regulación del gobierno local, de la garantía de su autonomía y de su relación con la Generalitat y con el Estado. Por un lado, se incorpora una regulación sustantiva de la organización territorial de la Generalitat mucho más detallada y, en particular, de la posición del municipio y de las otras entidades locales en el conjunto de las instituciones de Cataluña, de modo que se permite desplazar la aplicación de las bases estatales en lo que sea específico de Cataluña, en virtud del Estatuto. Entre otros aspectos, se incluye la garantía de unas competencias locales, así como la participación política del gobierno local en la elaboración de las leyes que le afectan.

Además, la regulación de las competencias que asume la Generalitat en las materias de organización territorial y de régimen local se hace con un grado de determinación más amplio y detallado, de forma que permite garantizar un contenido funcional y material de más nivel que el que hasta ahora era posible.

En cuanto a las finanzas, una regulación específica de las finanzas de los gobiernos locales incorpora nuevos elementos de garantía de la autonomía y la suficiencia financieras a nivel estatutario.

En definitiva, con el Estatuto de 2006, la Generalitat asume ahora más protagonismo en la relación con los gobiernos locales de Cataluña y, al mismo tiempo, éstos encuentran su autonomía más garantizada en el Estatuto.

Perspectivas de la organización territorial local de Cataluña

En la séptima legislatura se iniciaron dos vías para la reforma de la organización territorial local de Cataluña: la elaboración del texto de una proposición de ley por parte de una ponencia conjunta de los grupos parlamentarios y la constitución, en el seno del Gobierno, de la Comisión de Organización Territorial de Cataluña, formada por tres consejeros y presidida por el de Relaciones Institucionales y Participación.

La primera vía no llegó a desarrollarse; en cambio, la segunda sí: dicha Comisión redactó, después de un debate intenso y fructífero, unas *Bases para la organización territorial de Cataluña*, que debían someterse a consulta pública y, posteriormente, debían redactarse los anteproyectos de ley correspondientes. El fin sobrevenido de la legislatura lo impidió, y el documento no se llegó a aprobar.

Estas *Bases* proporcionaban unas orientaciones bastante claras en cuanto a lo que debían ser las veguerías, las comarcas y el Área Metropolitana de Barcelona. En gran parte –pero, naturalmente, de forma mucho más sintética– esto se ha recogido en el nuevo Estatuto de Autonomía de Cataluña. Uno de los rasgos esenciales del nuevo Estatuto es que introduce los consejos de veguería como sustitutos de las diputaciones e indica el camino que hay que seguir para modificar las provincias para adaptarlas a las veguerías.

Una de las principales aportaciones de la nueva organización territorial de Cataluña debe ser la implantación de las veguerías como marco territorial común para todas las administraciones.

Los documentos programáticos del Gobierno (Entente Nacional de Progreso, discurso de investidura del presidente, Plan de Gobierno, etc.) incluyen la nueva organización territorial tanto en los objetivos como en las actuaciones.

Las iniciativas que se emprendan en la octava legislatura, bien sean exclusivamente en sede parlamentaria, bien por iniciativa del Gobierno, no deberían prescindir de todo este camino, iniciado por la Comisión de Organización Territorial de Cataluña, plasmado en el Estatuto y previsto en los documentos programáticos.

El mundo local y el Parlamento de Cataluña

El nuevo marco jurídico creado a raíz de la aprobación y la entrada en vigor del Estatuto de Cataluña de 2006 se replantea la interpretación del artículo 149.1.18 de la Constitución Española de 1978 en que se atribuye al Estado la competencia de las bases del régimen jurídico de las administraciones públicas. La concreción de la autonomía local en el nuevo Estatuto conlleva un paso de progreso para el reconocimiento de los entes locales como agentes articuladores del territorio. La novedad aportada por el artículo 84 del Estatuto garantiza un mínimo de autonomía local. Esta autonomía, que ha sido proclamada por todas partes mediante la Carta de Autonomía Local y que fue ratificada por el Estado Español, no se había concretado hasta ahora de un modo claro y con el rango estatutario que la norma catalana le otorga. La significación de este reconocimiento conlleva tener que dar un nuevo sentido a las interpretaciones que el Tribunal Constitucional había hecho hasta ahora con relación a las competencias locales en Cataluña.

Una de las novedades importantes que incluye el Estatuto de 2006 es la creación del Consejo de Gobiernos Locales de Cataluña. Es un órgano que tiene que ser escuchado en las tramitaciones de iniciativas parlamentarias que afecten de modo específico a las administraciones locales. Si bien el Consejo hereda parte de las tareas que la legislación reservaba a la Comisión de Gobierno Local, este nuevo órgano se insiere en la tramitación parlamentaria; por lo tanto, no está sujeto únicamente al informe previo, sino también al informe durante la tramitación. Éste es un órgano formado sólo por entes locales y su presidencia corresponde, por lo tanto, a un miembro de una corporación local. Se supera

la paridad impuesta en la Comisión de Gobierno Local de Cataluña por la creación de un órgano local, interlocutor con las instituciones de la Generalitat de Cataluña.

La presencia necesaria de los municipios en la actividad parlamentaria

Las reformas legales sucesivas en este momento histórico que vivimos, marcado por el futuro despliegue del Estatuto, tienen como denominador común la presencia creciente de los municipios en la organización de la estructura institucional del país. La trascendencia de este cambio hace que en la Federación de Municipios de Cataluña pensemos que ahora empieza una nueva forma de entender las relaciones entre el Estado autonómico y el gobierno local, que deberá de estar marcada por la colaboración institucional.

El Estatuto integra los ayuntamientos dentro del sistema institucional de la Generalitat, igual que están presentes el Gobierno, el Parlamento y otras instituciones. Es en este plano de igualdad que creo que tenemos que poder participar, con el rol político que nos corresponde como representantes locales, en las distintas instituciones de la Generalitat. También en el Parlamento.

Y el primer paso en este reconocimiento institucional de la realidad municipalista debe ser la creación del Consejo de Gobiernos Locales. De esta manera, podremos hacer realidad la acción conjunta de todas las administraciones en las políticas públicas para la mejora de la calidad de vida de los ciudadanos y ciudadanas de Cataluña.

Abstracts

Local Government and the new Statute of Autonomy of Catalonia

The 2006 Statute of Autonomy of Catalonia has relevant novelties that could enable some of the limitations to be overcome that have, up to now, existed with regard to the regulation of local government, the guarantee of its autonomy and its relationship with the Catalan Government and with Spain. On the one hand, it incorporates a substantial regulation in the territorial organisation of the Generalitat that is much more detailed and in particular, of the position of municipalities and of other local beings in the Catalan institution as a whole, in such a way that it enables the application of the state bases in what refers specifically to Catalonia to be transferred, by virtue of the statute. Among other aspects, it includes the guarantee of local responsibilities as well as the political participation of local government in the laws that affect it.

In addition, the regulation of the responsibilities that the Generalitat takes on in matters of territorial organisation and of local regime is done with a level of determination that is more far reaching and detailed, so that it enables guaranteeing a functional and material content of a greater level than had previously been possible.

As far as the finances are concerned, specific regulation of the financing of local governments includes new features that guarantee autonomy and financial sufficiency at a statutory level.

In short, as a result of the 2006 statute, the Generalitat will now take on a more leading role in the relationship with the local governments of Catalonia and, at the same time, they will find their autonomy better guaranteed by the statute.

Perspectives of the local territorial organisation in Catalonia

In the 7th legislation, two ways for the reform of the local territorial organisation of Catalonia were started: the drafting of a text for a proposal for a law by a joint committee of the parliamentary groups and the constitution, in the heart of the Government, of the Committee for the Territorial Organisation of Catalonia, made up of three ministers and presided over by the minister of Institutional Relations and Participation.

The first did not develop into anything, but the second one did. After an intense, fruitful debate, the above-mentioned Committee drafted some conditions for the territorial organisation of Catalonia, which were to be put forward for public consultation and were then to be drafted as preliminary projects for the corresponding laws. The sudden end of the legislation prevented it from happening and the document was never approved.

These conditions offered quite clear guidelines about what the *vegueries* and *comarques* (territorial divisions or regions) should be, as well as the Barcelona Metropolitan Area. In a general, much more synthetic way, this has been reflected in the new Statute of Autonomy of Catalonia. One of the essential features of the new statute is that it introduces *vegueria* councils to replace the *diputacions* (regional councils) and shows how to go about changing the provinces to adapt them to the *vegueries*.

One of the main contributions of the new territorial organisation of Catalonia should be the introduction of the *vegueries* as a common territorial framework for all the administrations.

The programmatic documents of the government (Entesa Nacional de Progrés [National Progress Entente], the president's investiture speech, the Governance Plan,) include the new territorial organisation both in their objectives as well as in their actions.

The initiatives that the 8th legislation undertakes, whether exclusively in the parliamentary heart or on the government's initiative, should not entirely do away with this path, initiated by the Committee of Territorial Organisation of Catalonia, expressed in the statute and planned for in the programmatic documents.

The local world and the Catalan Parliament

The new legal framework created as a result of the approval and coming into effect of the 2006 Statute of Catalonia reopens the interpretation of article 149.1.18 of the 1978 Spanish Constitution which attributes Spain with the responsibility for the bases of the legal regime of the public administrations. The specifying of local autonomy in the new statute involves a step of progress for the recognition of local bodies as organising agents of the territory. The novelty of article 84 of the statute guarantees a minimum of local autonomy. This autonomy, which has been proclaimed all over through the Charter of local autonomy and which was ratified by Spain, had not been specified in a clear way and with the statutory rank that the Catalan regulation gives it until now. The meaning of this recognition involves having to give a new sense to the interpretations that the Constitutional Tribunal had made to date with regard to local authorities in Catalonia.

One of the important novelties the 2006 statute includes is the creation of the Council of Local Governments of Catalonia. This is a body that needs to be listened to in processing parliamentary initiatives that specifically affect local administrations. Although the Council inherits some of the tasks that the legislation reserved for the Committee of Local Government, this new body is inserted into parliamentary procedures: therefore, it is not only subject to the preliminary report but also to the report during its processing. This is a body that is only made up of local bodies and its presidency therefore corresponds to a member of a local corporation. It exceeds the parity imposed on the Committee of Local Government of Catalonia, for the creation of a local body, an interlocutor with the institutions of the Generalitat of Catalonia.

The necessary presence of the municipalities in parliamentary activity

The successive legal reforms in the historic moment in which we are living, marked by the future development of the statute, have the growing presence of municipalities in the organisation of the institutional structure of the country as a common denominator. The transcendence of this change means that at the Federation of Municipalities of Catalonia, we believe that a new way of understanding the relationship between the autonomous state and the local government is starting, which should be marked by institutional collaboration.

The statute integrates the town councils into the institutional system of the Generalitat, in the same way in which the government, the parliament and the other institutions are present. It is this plan of equality which I believe we should be able to participate in, with the political role that corresponds to us as local representatives, in the diverse institutions of the Generalitat. Also in parliament.

The first step in this institutional recognition of the municipal reality must be the creation of the Council of Local Governments. In this way, we will be able to turn the joint action of all the administrations in public politics into a reality to improve the quality of life of the citizens of Catalonia.

Résumés

Le Gouvernement local dans le cadre du nouveau Statut d'autonomie de la Catalogne

Le Statut d'autonomie de la Catalogne de 2006 comporte des nouveautés significatives susceptibles de permettre de lever quelques-unes des limitations existantes concernant la régulation du Gouvernement local, la garantie de son autonomie et sa relation avec la Generalitat (gouvernement catalan) et l'Etat. La nouvelle régulation de l'aménagement du territoire de la Generalitat est substantielle et beaucoup plus détaillée, notamment pour ce qui est de la position des municipalités et des autres institutions locales de toute la Catalogne. En vertu du statut, les bases de l'état peuvent désormais s'appliquer aux spécificités de la Catalogne. Dans d'autres domaines, le Statut garantit certaines compétences locales ainsi que la participation politique du gouvernement local dans le cadre de l'élaboration des lois qui le concernent.

La régulation des compétences de la Generalitat en matière d'aménagement du territoire et de régime social se fait par ailleurs avec un degré de détermination plus large et plus détaillé qui permet de garantir un meilleur contenu fonctionnel et matériel qu'avant.

Pour ce qui est des finances, une régulation spécifique des finances des gouvernements locaux incorpore de nouveaux éléments de garantie de l'autonomie et de la suffisance financière sur le plan statutaire.

En définitive, avec le Statut de 2006, la Generalitat joue un rôle plus important par rapport aux gouvernements locaux de la Catalogne, dont l'autonomie se voit par ailleurs mieux garantie.

Perspectives de l'aménagement du territoire local en Catalogne

La VIIe législature a supposé deux nouvelles voies de réforme de l'aménagement du territoire local en Catalogne : la rédaction du texte d'une proposition de loi sur la base d'un exposé conjoint des groupes parlementaires, et la constitution en soi du Gouvernement, de la Commission d'aménagement du territoire de Catalogne, composée de trois conseillers et présidée par celui aux Relations institutionnelles et à la Participation.

Si la première voie n'a pas été concrétisée, la deuxième s'est matérialisée par la rédaction, au terme de longs et prolifiques débats de la Commission, des Bases de l'aménagement du territoire de Catalogne qui devaient être soumises à la consultation publique puis être transposées en avant-projets de loi. Mais la fin inattendue de la législature ne l'a pas permis et le document n'a finalement pas été approuvé.

Ces Bases donnaient de directives assez claires quant à la nouvelle conception des départements, des régions et de la Région métropolitaine de Barcelone. C'est ce qui a été repris, dans une grande mesure, mais de manière beaucoup plus synthétique, dans le nouveau Statut d'autonomie de la Catalogne. Un des principaux points de ce dernier réside dans le fait qu'il introduit les conseils de département en remplacement des Députations et qu'il indique la marche à suivre afin de modifier les provinces et les adapter aux départements.

L'une des principales contributions du nouvel aménagement du territoire de la Catalogne doit consister à mettre en place les départements en tant que cadre territorial commun pour toutes les administrations.

Les documents du programme du Gouvernement (Entente nationale de progrès, discours d'investiture du président, Plan de gouvernement, etc.) supposent un nouvel aménagement du territoire tant sur le plan des objectifs que des actions.

Les initiatives qui seront prises lors de la VIIIe législature, d'origine parlementaire ou gouvernementale, devraient tenir compte de tout le chemin parcouru par la Commission d'aménagement du territoire de Catalogne, reflété dans le Statut et prévu au sein des documents du programme.

Le monde local et le Parlement de Catalogne

Le nouveau cadre juridique créé sur base de l'approbation et de l'entrée en vigueur du Statut de Catalogne 2006 revoit l'interprétation de l'article 149.1.18 de la Constitution espagnole de 1978 qui attribue à l'Etat la compétence des bases du régime juridique des administrations publiques. La concrétisation de l'autonomie locale au sein du nouveau statut représente un progrès en faveur de la reconnaissance des autorités locales en tant qu'agents organisateurs du territoire. La nouveauté apportée par l'article 84 du Statut garantit un minimum d'autonomie locale. Celle-ci, proclamée publiquement par le biais de la Charte d'autonomie locale et ratifiée par l'Etat espagnol, n'avait jusqu'à présent pas encore été clairement concrétisée au rang de statuaire que lui confère la norme catalane. Cette reconnaissance implique le nouveau sens à donner aux interprétations faites par le Tribunal constitutionnel concernant les compétences locales de la Catalogne.

Une des grandes nouveautés du Statut de 2006 est la création du Conseil de gouvernements locaux de Catalogne. Il s'agit d'un organe dont il faudra tenir compte dans le cadre des démarches d'initiatives parlementaires spécifiques aux administrations locales. Bien que le Conseil hérite d'une partie des tâches que la législation réservait à la Commission du Gouvernement local, ce nouvel organe s'intègre dans les démarches parlementaires et sera donc sujet non seulement au rapport préalable aux démarches, mais aussi au rapport présenté pendant celles-ci. Cet organe étant formé par les autorités locales, sa présidence correspond à un membre de la corporation locale. On dépasse donc la parité

imposée par la Commission du Gouvernement local de Catalogne dans le cadre de la création d'un organe local qui ferait office d'interlocuteur avec les institutions de la Generalitat de Catalogne.

La présence nécessaire des municipalités dans le cadre de l'activité parlementaire

Les réformes légales successives du moment historique que nous traversons, marqué par la mise en place future du Statut, ont un dénominateur commun : la présence croissante des municipalités dans le cadre de l'organisation de la structure institutionnelle du pays. L'impact de ce changement nous porte à croire qu'une nouvelle manière de voir les relations entre l'Etat autonome et le gouvernement local, marquée par la collaboration institutionnelle, est en train de voir le jour.

Le Statut intègre les communes au sein du système institutionnel de la Generalitat, au même titre que le Gouvernement, le Parlement et les autres institutions. C'est dans ce cadre d'égalité que je pense que nous devons pouvoir faire partie, en assumant le rôle politique qui nous correspond en tant que représentants locaux, des diverses institutions de la Generalitat et du Parlement.

Et le premier pas à franchir vers cette reconnaissance institutionnelle de la réalité municipaliste doit passer par la création du Conseil des Gouvernements locaux. Ainsi, nous pourrions concrétiser l'action commune de toutes les administrations concernant les politiques publiques à mener pour améliorer la qualité de vie des citoyens et citoyennes de Catalogne.